

9.VII.1963

Çok muhterem Profesör,

Evvela yalnızca Türkiye’de kalışımı daha rahat bir hale getirmekle kalmayıp en büyük arzum olan Başvekalet arşivinde çalışabilmeyi mümkün kılma konusundaki büyük desteğinize ve yüce gönüllü yardımlarınıza teşekkür etmeme izin veriniz. Buradaki herkes buna çok sevindi ve davetinizi büyük bir sevinçle kabul ettiler. Bakanlıktan eylülün başından aralık ayının sonuna kadar dört aylık izni de aldım. Bu şekilde eğer araya (olumsuz) bir şey girmezse eylül ayının başında yeniden Türkiye’de olacağım. Vize için Türk elçiliğine dilekçemi verdim, elçilik bu konuyla ilgili olarak 6 Temmuz 1963 Tarih ve 43 Sayılı telgrafla Türk Dışişleri Bakanlığı’na başvurdu. Bu konuda Türk Tarih Kurumu’na yazmanızı istirham ediyorum. Vizeyi dört aylık istiyorum.

Profesör Németh mektubunuzu memnuniyetle kabul etti ve cevap yazdığını da söyledi. Profesör Rásonyi Bey’den henüz mektup almadım ama şüphesiz iyidir.

Annem hediyenize çok teşekkür etti ve ailenize selamlarını gönderdi. Yardımlarınıza, tarafıma göstermiş olduğunuz iyi niyete ve samimi desteğe bir kez daha teşekkür ederim.

Hürmetlerime tercüman olmanızı diler, kalbi şükranlarımı sunarım.

Gyula Kaldy-Nagy